

Egne i Sjælland slages over den Uwillie eller Modwillie, som Rejsbesætningene og andre Autoriteter, dækkes fuldmægtige og Skriver, vilse imod at indryFFE. Beklendtgjørelserne i de Blad, som Befolknigen læser, og den ørede Minister vilde høste sig stær Tak fra en stor Del af det aviselæsende Publikum i Sjælland, hvis høn uden Opfordr vilde stridte til der, at fåre en saadan Ordning indført, som Udvælget har foreslæjet.

Bille: Det forekommer mig, at den i det Udvælge, som har været nedsat, er i specielt sagkyndige Interesser, som have været løbt vel overtrættet repræsenterede med Udelukkelse af andre Opfattelser af Sagene. Maar vi se paa de 9 ørede Medlemmer, der have været valgte til dette Udvælge, saa findes vi til vor Overrættelse, at der blandt dem ikke er mindre end 6 Udgifvere af Aviser nog 3 Oprigheds-personer, Dommere, hvis Funktion det blandt Andet er at lade saadanne Beklendtgjørelser indryFFE i Bladene. Og dermed ere vi saa færdige. Det store, almindelige Publikum har ikke direkte været repræsenteret i Udvælget, det er temmelig specielle former af Sagkundstob, som deri ere komne frem, og jeg anser det ikke for at være ganske heldigt, at det netop er den specielle Avissagkundstab, som har havt den afgjorte Overvægt i Udvælget, og det vil ved det Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre, efterhaanden blive klart, hvorför jeg anser det for at være mindre heldigt. Tegn tro nu, at det er en noget uheldigt Grundbetræftning, som en kommen ind i alle Overveielser af dette Spørgsmaal, og som i en vis Forstand har taget sin første Oprindelse i her i Folkeetinget for en Del Aar; siden idet man nemlig bestandig bliver ved at tale om Privilegier, og legge disse til Grund for den Bedømmelse, man giver det hele Spørgsmaal. Min ørede Nabo (Koch) har allerede i den Bemærkning, han fremsatte, praktisk gjort opmærksom på, at et saadan Privilegium i Grunden, ifølge det formelt udstedes, ikke længere eristerer. Fra det Dilemma, da Grunden af 1849 gjorde det til en fri Sag for Enhver at offentlig gjøre sine tanker ved Tryffen, og da Me-

ringssoven gav Enhver Ret til at indrette et Tryffeli — fra disse to Tidspunkter af vor Lovgivning have alle Bladprivilegier som saadan i Grunden hørt op at eksistere, og hvad der bestaar nu, er kun den vedtægt Næste af Lovs forestrenne Regel om, at visse Beklendtgjørelser skulle indføres i disse Aviser. Det Privilegium, der er udstedt for Berlingske Tidende, har efter min Overbevisning, de sidste Gange det er blevet udstedt, været en fuldstændig betydningslös. Alt, det Jeg vil ikke sige, ganske det Samme med Hensyn til Stiftstidenderne, idet nemlig disse Privilegier i alt Fald mås siges at have nogen Betydning derbed, at de give ødel paagjældende Bladet ligesom en Art Eneret til at være og kalde sig Stiftstidender, men i Virkeligheden er Forholdet dogsaa, at saaledes, at disse Privilegier ere en blot og bar Formalitet. Man kunde, om man vilde, lade Privilegierne staar ganske uudvare og fors andre i de Lovs, der have forestret, at Beklendtgjørelser skulle indføres i visse Blad, og paa den Maade vilde man kunne omstyrte det hele Forhold, inden at det kunde siges, at man varer ved Privilegier eller nogen bestaaende Ret. Disse mine Bemærkninger ville imidlertid ikke fåne det Resultat, at jeg ønsker, at det skal gribes voldsmægtigt i det Bestaaende, de ville, idet de forene sig med andre Grunde, som jeg skal tillade mig efterhaanden at udvælle, snarere komme til det Resultat, at man gør formufligt i ikke at gaa den Vej, som Udvælgets Flertal har anviset. Meninden jeg kommer dertil, maad det være mig tilladt at sige, at Par Ord om nogle Sidepunkter, der ere komne frem her under Debatten om Tegn, deler ganske dem Anstuelse, som i den forevede sidste Taler udvælde, og som den højtærede Indenrigsminister tiltrædte. —eller, da den højtærede Indenrigsminister kom foran ham, hvor jeg rettere udtrykke mig ombevidt — at Udgivelsen af en særegen Statsstidende, en af Regeringen ledet Avis, som tillige skulle indeholde disse retslige Kundtgjørelser, og for Deraf bestæftige sig med Dagens Genstande af Politik, litteratur, Kunstmeldelse osv. d. h. vilde være en overordentlig mislitig Foranstaltung. Der kan ikke drøges nogen Slutning herfra, at der paa andre Steder findes saa-